

[Lilli Gyldenkilde]

ud til arbejdsgiverne. De vurderer anderledes.

Så må vi kigge på, hvorfor arbejdsgiverne gør det. Jamen det er jo fordi halvdelen af himlen er kvinder. Over halvdelen af befolkningen i Danmark er kvinder. Ikke desto mindre er alt indrettet på, at det er mænd, der skal til. Det er dér, vi skal være vakse og sige: nu må vi se på, hvor kernen i hele det problem er. Den er blandt andet dér. Og så må vi forsøge at påvirke.

Som sagt kan jeg ikke alle løsningerne, men mange gange kan det i hvert fald hjælpe, at man sætter fingeren på punktet for så at koncentrere sig om det og hitte ud af i fællesskab, hvad vi gør ved det her, for det er dér, problemet er.

Vi har her i landet ligestillingslove, vi har ligelønslove. Ikke desto mindre overholdes de ikke og vil heller ikke føre til den ligestilling, der er påkrævet, uden at der gribes anderledes radikalt ind. Ikke alene bærer kvinderne arbejdsløsheden, de får også de dårligste lønninger. Vi har set nogle ligestillingssager, som berettiger, at vi har ligestillingsloven, selv om jeg mener, det er begrænset, hvad den kan bruges til.

Jeg vil godt pege på de seneste lønstatistikker, som er kommet fra Dansk Arbejdsgiverforening midt i juleferien. Derfor fik jeg tid til at gennemgå dem lidt nøjere, end jeg plejer. Deri kunne jeg se, at de seneste år er det gået tilbage med hensyn til løn til kvinder set i forhold til løn til mænd. Igen må man sige, at alting er indrettet på mænd, men det kan ikke nytte noget, at vi bliver ved med bare at se på det.

Ved det seneste overenskomstresultat, hvor f.eks. arbejdstidsnedsættelsen fik et lille næk, blev garantilønnen ikke indført. Det var derfor ikke til særlig hjælp for kvindernes ligestilling. Men igen: det er jo også mænd, der forhandler. Det er et punkt, vi igen må have fat i.

Jamen er der ikke spor positivt at sige? Jo, det er der, men det er ikke meget. Jeg skal selvfølgelig ikke være utilfreds med, at arbejdsministeren nævner, at vi har fået ligestillingskonsulenter i det her land, ikke mindst på initiativ fra SF. Jeg er selvfølgelig glad for, at det er lykkedes. Men det er heller ikke nok; det ved vi også.

Jeg bemærkede, at arbejdsministeren sagde, som han har sagt tidligere, at hele AF-sy-

stemet må geares anderledes ind på de her ting. Ja, det er vi enige om, men det tror jeg heller ikke er nok.

Jeg skal senere vende tilbage til en liste, jeg har som bilag og som jeg ikke ved om jeg når at læse op i første omgang, hvor jeg peger på nogle tiltag, vi kunne gøre.

Jeg mener, at de mange forsøgsordninger med hensyn til uddannelse og jobsøgning for især kortuddannede og ufaglærte nu må være ved at være så afprøvede, at de kan gøres mere reelle. Forsøgsperioden må være slut på en del af de områder, nu skal der evalueres, og så må vi have det kørt ind i nogle mere generelle systemer for de her grupper.

Jeg skal heller ikke undlade at sige et par ord om den umulige måde, uddannelses- og iværksætterloven blev lavet på. Det er en god lov, det er rigtigt; ingen skal have utak for det. Det er i øvrigt noget, vi har råbt op om i årevis.

Arbejdsløse skal selvfølgelig have lov til at uddanne sig, mens de går arbejdsløse. Det kan der ikke være tvivl om. Ellers bliver det hele tiden dem, der står med de dårligste uddannelser, der bliver ved med at hænge bagud, og det er der ingen der kan være tjent med. Men når man indfører det, samtidig med at man graduerer dagpengene, har man lagt en sådan bestemmelse for had og med god grund. Det er helt meningsløst at opfordre ledige til uddannelse – hvis de kan få en uddannelsesplads – når takken er, at de, hvis ikke de lige står med et job på hånden, når de er færdige, kommer på graduerede dagpenge.

Uanset om man synes, ideen med uddannelse til arbejdsløse er rigtig, betyder det, at man uværgerlig kommer ud i diskussioner om den ustandselig og tager pippet fra folk. De tør ikke gå ind i det her, for herregud, det er jo lige meget, vi står bagefter ikke spor bedre, for så kommer vi på graduerede dagpenge. Skal vi ikke hellere prøve at finde et ufaglært kvindejob igen og se, om ikke det går et stykke tid?

Vi må ud af den situation, og det kan gøres. Jeg vil pege på, at vi er kommet med bud på, hvordan man kunne lave en bedre uddannelseslov. Det har vi gjort i beslutningsforslag nr. B 36 og nr. B 37. Dér har vi opridset nogle retningslinjer, som vi synes der skal arbejdes ud fra, uden at have lagt os fast på, hvordan det skal se ud i alle detaljer.